

Zainteresowanie rodziców dzieckiem i szkołą, **a wyniki w nauce i jego motywacja do nauki.**

Powodzenie dzieci i młodzieży w nauce zależy w znacznej mierze od rodziców. Oczywiście dużą odpowiedzialność za poziom wiedzy uczniów ponoszą nauczyciele, ale to właśnie rodzice (czasami nieświadomie) pozytywnie bądź negatywnie wpływają na wyniki i osiągnięcia swoich dzieci.

Bardzo ważne jest, aby rodzice zawsze budowali w dziecku pozytywny obraz szkoły. Powinni łagodzić wszelkie uprzedzenia dzieci do szkoły i nauczycieli. Jeśli powtarzają , że nauka jest ważna, to dzieci również tak uważają i chętnie podejmują powierzone im zadania - prace domowe. Jeśli natomiast rodzice wyrażają się lekceważąco o szkole, to ich dzieci również tak myślą. Takie zachowanie prowadzi do obniżenia chęci uczenia i pojawienia się niepowodzeń szkolnych czyli słabych wyników w nauce.

Współczesne czasy są trudne dla wszystkich. Rodzice coraz dłużej pracują, wyjeżdżają za granicę, coraz mniej czasu mają dla swoich dzieci. Taka sytuacja rodzinna szybko przynosi negatywne skutki w wynikach szkolnych. Dlatego też czasami pomimo kłopotów, zmęczenia nawałem pracy , trzeba „zwolnić tempo” , trzeba usiąść, uśmiechnąć się do swojego dziecka, życzliwie z nim porozmawiać, obejrzeć zeszyty, pomóc w odrobieniu lekcji, pochwalić lub wyrazić swoje niezadowolenie, jeśli nie jest wszystko w porządku.

Dobry rodzic to ten, który interesuje się swoim dzieckiem. Dziecko widząc zaangażowanie rodziców, uświadamia sobie, jak ważna musi być nauka, skoro rodzice poświęcają mu tyle uwagi. Wykonuje swoje obowiązki szkolne z przekonaniem, że to, co robi, jest ważne i potrzebne. Cieszy się, że ktoś bliski dostrzega jego sukcesy, interesuje się jego nauką, rozmawia z nim o problemach szkolnych. Dziecko należy wspierać, a wszelkie wysiłki (nawet te czasami bardzo drobne)muszą być zauważone i docenione. Jeśli dziecko w domu narażone jest na obojętność i lekceważący stosunek ze strony rodziców, to nawet najbardziej komfortowe warunki bytowe (własny pokój, biurko, komputer) nie zapewnią mu sukcesów w nauce.

Interesowanie się dzieckiem nie powinno ograniczać się do ciągłego wypytywania o oceny. Należy doceniać osiągnięcia a nie stopnie. Nie pytajmy „Co dziś dostałeś?”, a zapytajmy „Czego się dzisiaj nauczyłeś”? O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia zdolnego dziecka, to trudniej z dzieckiem mającym problemy w nauce. Warto również zastanowić się, co jest przyczyną niepowodzeń i trudności. Dlatego też tak ważna jest stała współpraca rodziców ze szkołą, bo nikt nie zna lepiej dziecka od rodziców . Współpraca rodziców i nauczycieli powinna opierać się na regularnych kontaktach oraz wymianie informacji, które zwiększają możliwości rozwoju dzieci oraz pomagają w budowaniu i podtrzymywaniu

motywacji do nauki. Niektórzy rodzice nie dążą do kontaktu, bo nie widzą takiej potrzeby, inni zaś widzą potrzebę, ale nie wiedzą, jak nauczyciel zareaguje na propozycję spotkania. Czasami rodzice obawiają się usłyszeć coś nieprzyjemnego na temat swojego dziecka i unikają spotkania z nauczycielem. Jeśli dziecko widzi, że rodzicom nie zależy na tym, aby dowiedzieć się, jak funkcjonuje w szkole, jakie ma oceny, jak się zachowuje, jakie ma problemy, to jego motywacja do nauki jest bardzo znikoma, a może w ogóle jej nie ma. Dziecko pozostawione samo sobie przestaje się uczyć, staje się agresywne, na niczym mu nie zależy, bo po co się starać, skoro rodziców to nie interesuje. Dlatego też warto rozmawiać z nauczycielami, brać udział w zebraniach, umawiać się na spotkania indywidualne. Niech dziecko widzi, że rodzice interesują się nim i chcą mu pomóc. Im większe zaangażowanie rodzica, tym wyższa motywacja dziecka, tym wyższe jego osiągnięcia.

Pamiętajmy, że nauczyciela i rodzica łączy wspólny cel – dobro dziecka.

Rodzice mogą pomóc nauczycielowi wypracować właściwy model postępowania z danym uczniem. Wspólnie pomagają odkryć jego mocne strony, aby dziecko myślało „Może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale za to najlepiej rysuję”. Kiedy dziecko czy nastolatek wierzą w swoje możliwości, uzyskują lepsze wyniki w nauce. Pamiętajmy, że niska samoocena (szczególnie wśród młodzieży) prowadzi do rezygnacji, niskich aspiracji, unikania wykonywania zadań szkolnych a nawet wagarowania. Maluch czy nastolatek będą dobrze się uczyć tylko wtedy, gdy będzie im to sprawiało przyjemność.

Czasami współcześni ambitni rodzice stawiają dziecku nadmierne wymagania. Modne stało się organizowanie dzieciom dodatkowych zajęć: szkoła muzyczna, basen, kurs szybkiego czytania, dzudo, jazda konna a może jeszcze i korepetycje z języka obcego. Dziecko robi to, co chcą rodzice, często rezygnując z tego, co dla niego jest bliższe. Rodzice zbyt ambitni, rodzice ciągle goniący za talentami chcą, żeby ich dzieci wykonywały wszystko najlepiej i otrzymywały najlepsze oceny. Niestety ich starania często przynoszą odwrotny skutek. Chociaż dziecko stać na dobre wyniki w nauce, jest ono tak przemęczone, że nie uzyska ich. Zbyt wysoko postawiona poprzeczka i towarzyszący temu psychiczny ciężar nie sprzyja wykorzystaniu wszystkich możliwości dziecka. Gdy jest potrzeba, należy służyć wsparciem, ale nie wolno sterczeć nad młodym bez przerwy, bo przerost rodzicielskiej ambicji bardziej zaszkodzi niż przyniesie korzyści.

Ale bywa i inaczej. To dziecko chce spróbować naraz wszystkiego. Dodatkowy angielski, fortepian, pływanie, zajęcia sportowe. Rodzice cieszą się, że dzieci rozwijają swoje pasje, ale należy zadać sobie pytanie „Czy to nie za dużo?”. Kiedy dziecko ma odrabiać lekcje? Czasami jest potrzeba dokonać pewnych wyborów, trzeba też nauczyć dziecko hamować. Pomóżmy mu wybrać to, co na chwilę obecną jest dla niego najlepsze, najbardziej potrzebne. Niech rozwija swoje pasje, ale ostrożnie, nie zaniedbując szkoły. Dobre wyniki otworzą drzwi wymarzonej szkoły.

Drodzy Rodzice jeśli chcecie, aby Wasze dzieci chętnie uczyły się, odrabiały prace domowe, chodziły do szkoły, miały motywację do pracy, pomóżcie im. Wygospodarujcie dla nich czas, mądrze wspierajcie i doceniajcie, reagujcie na potrzeby, rozmawiajcie i tłumaczcie, interesujcie się ich życiem, rozmawiajcie z nauczycielami, bądźcie zawsze blisko, bądźcie autorytetem dla swojego dziecka.

Rodzicom, którym zależy na owocnej współpracy z nauczycielami swojego dziecka polecam obejrzenie prezentacji multimedialnej pt. „ **Efektywna współpraca rodziców z nauczycielami**”.

W zakładce „ Dla rodziców” znajduje się również bardzo pouczający artykuł pt. „**Jak kochać i wymagać**”. Zainteresowanych odsyłam do wartościowej lektury.

Iwona Rakuś